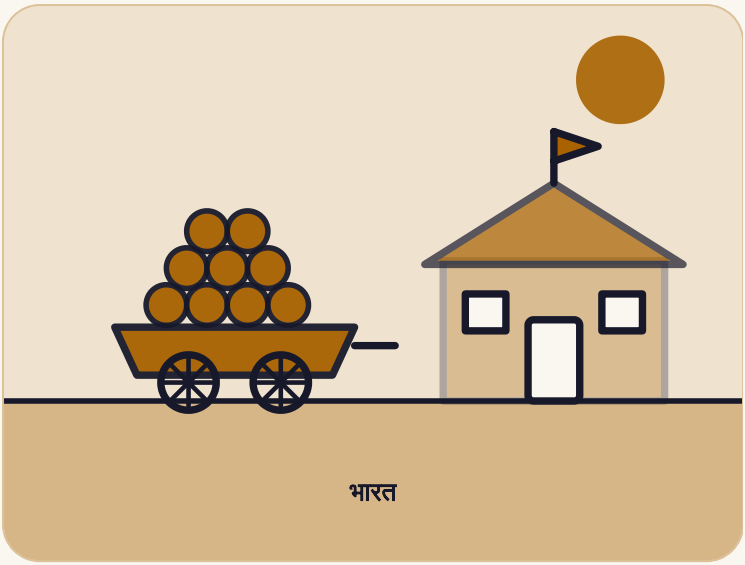

भारत

संत्री विकणारा, ज्याने शाळा बांधली

कर्नाटकातील एका फळविक्रेत्याने, ज्यांना औपचारिक शिक्षण नव्हते, एकेक बचत जोडून आपल्या गावासाठी शाळा बांधली.

कुठे मंगळुरू

कोण हरेकळा हजब्बा, कर्नाटकातील मंगळुरूचे एक संत्री विक्रेते

केव्हा 1990 ते 2021

4 मिनिटांचे वाचन

प्रकरण पहिले

गोष्ट

हरेकळा हजब्बा भारततील कर्नाटक राज्याच्या मंगळुरू शहराच्या रस्त्यांवर संत्री विकत. त्यांना औपचारिक शिक्षण नव्हते. ते गरिबीत वाढले, आणि फक्त दोन स्थानिक भाषा जाणत, तुळू आणि ब्यारी.

1990 मध्ये, ते संत्री विकत त्या बस डेपोवर, एका परदेशी माणसाने त्यांना एका संत्र्याचा भाव विचारला. हजब्बांना प्रश्न समजला नाही.

> माझ्या गावातील मुलांनी शिकावे, असे मला वाटत होते.
>
> हरेकळा हजब्बा, ThePrint ला

एक शाळा, पाऊल पाऊल

त्यांच्या न्यूपडपू गावात शाळा नव्हती. सर्वात जवळची शाळा 7 किमी दूर होती. दोन वर्षे हजब्बा स्थानिक नेत्यांकडे मदत मागत राहिले, आणि आपल्या कमाईचा थोडा भाग वाचवत राहिले. *Deccan Herald* च्या म्हणण्यानुसार ते रोज सुमारे ₹150 बाजूला ठेवत.

2000 मध्ये एका स्थानिक नेत्याने एका मशिदीच्या शाळा-इमारतीत 28 मुलांसाठी एक वर्ग सुरू करून दिला. एका संस्थेने पहिले शिक्षक दिले. हजब्बा खोल्या झाडत आणि मुलांसाठी पिण्याचे पाणी उकळत.

मग त्यांनी आपल्या बचतीतून आणि देणगीदारांच्या मदतीतून जमीन विकत घेतली. ती त्यांनी पक्क्या शाळेसाठी सरकारला दिली. 2001 मध्ये इयत्ता 1 ते 5 साठी एक इमारत उघडली.

28

2000 मध्ये पहिल्या वर्गातील मुले

7 किमी

त्याआधी सर्वात जवळच्या शाळेचे अंतर

2012

ज्या वर्षी हायस्कूलची इमारत उघडली

शाळा वाढत गेली. 2005 मध्ये इयत्ता 6 सुरू झाली. 2010 पर्यंत तिच्या पहिल्या इयत्ता 10 च्या विद्यार्थ्यांनी शाळेची अंतिम परीक्षा दिली. हजब्बांनी आणखी जमीन घेतली, आणि 2012 मध्ये हायस्कूलची इमारत उघडली.

हा माझा पुरस्कार नाही

2020 मध्ये भारताने हजब्बांना पद्मश्री, आपल्या सर्वोच्च सन्मानांपैकी एक, यासाठी निवडले. त्यांना तो नोव्हेंबर 2021 मध्ये मिळाला. ते अनवाणी पायांनी तो घ्यायला गेले.

त्यांनी श्रेय घ्यायला नकार दिला. “हा माझा पुरस्कार नाही. हा शाळेसाठी आहे,” ते म्हणाले. ते म्हणाले की शेकडो उदार देणगीदारांनी आणि सरकारने हे शक्य केले.

लोक आता त्यांना ‘अक्षर संत’, म्हणजे अक्षरांचा संत, म्हणतात. *Deccan Herald* च्या म्हणण्यानुसार त्यांची जीवनकथा तीन विद्यापीठांच्या अभ्यासक्रमाचा भाग आहे.

तरीही त्यांनी आणखी मागितले. अनेक मुले इयत्ता 10 नंतर शिक्षण सोडतात, कारण पुढची शाळा दूर आहे. हजब्बांना हरेकळामध्ये मोठ्या विद्यार्थ्यांसाठी एक महाविद्यालय हवे आहे.

केव्हा काय घडलं

- **1990** एक परदेशी माणूस संत्र्याचा भाव विचारतो. हजब्बांना समजत नाही.
- **2000** एका मशिदीच्या शाळा-इमारतीत 28 मुलांसाठी पहिला वर्ग सुरू होतो.
- **2001** इयत्ता 1 ते 5 साठी शाळेची इमारत उघडते.
- **2012** हायस्कूलची इमारत उघडते.
- **2021** हजब्बांना पद्मश्री मिळतो, ज्याची घोषणा 2020 मध्ये झाली होती.

प्रकरण दुसरे

ही गोष्ट खास का आहे

लाजीरवाण्या क्षणाची शाळा झाली, कारण एका माणसाने तो विसरायला नकार दिला.

हजब्बांनी हे एकट्याने केले नाही, आणि ते त्यांनी स्वतः सांगितले. कदाचित म्हणूनच इतक्या लोकांनी मदत केली.

आमचं मत

लहान, नियमित बचत आणि स्पष्ट उद्देश काहीतरी मोठे उभे करू शकतात.

प्रकरण तिसरे

आपण काय शिकू शकतो

1 लाजेला उद्देशात बदला

ज्या प्रश्नाचे उत्तर त्यांना देता आले नाही, त्यानेच त्यांना शाळा बांधायला प्रवृत्त केले.

हे करून पाहा: जेव्हा काही टोचते, तेव्हा विचारा की त्यातून तुम्ही काय उभारू शकता.

2 थोडे थोडे, सातत्याने वाचवा

त्यांनी वर्षानुवर्षे आपल्या छोट्या कमाईचा भाग बाजूला ठेवला.

हे करून पाहा: नियमित लहान बचत मोठे उद्दिष्ट गाठू शकते.

3 अनेकांकडे मदत मागा

देणगीदार, एक नेता, एक संस्था आणि सरकार, सर्वांनी मदत केली.

हे करून पाहा: मदत मागा, आणि श्रेय वाटून घ्या.

4 उद्दिष्ट वाढवत राहा

ते एका वर्गापासून हायस्कूलपर्यंत पोहोचले, आणि आता महाविद्यालय मागतात.

हे करून पाहा: एक उद्दिष्ट पूर्ण झाले की पुढचे पाऊल शोधा.

मनात ठेवण्यासारखा एक विचार

शाळा अशा माणसापासून सुरू होऊ शकते जो एक प्रश्न विसरायला नकार देतो.

स्रोत (इंग्रजीत)

ThePrint
For Harekala Hajabba, journey from orange cart to Padma Shri began with a foreigner's question

Deccan Herald
As Hajabba receives Padma Shri, kids rejoice at his school

The News Minute
Harekala Hajabba, Karnataka fruit seller who started school, receives Padma Shri

तथ्य-तपासणी टीप: स्रोत मुख्य कथेवर सहमत आहेत आणि तारखा व तपशिलांत वेगळे आहेत. परदेशी माणसाचा प्रश्न: ThePrint तो 1990 चा सांगते, बस डेपोवर (2021 मध्ये "31 वर्षांपूर्वी"); The Better India म्हणते "सुमारे दोन दशकांपूर्वी" आणि म्हणते की पर्यटकांच्या एका जोडीने इंग्रजीत विचारले; Wikipedia फक्त "अनेक वर्षांपूर्वी" आणि एका परदेशी पर्यटकाने इंग्रजीत विचारले असे म्हणते; कथा ThePrint चे 1990 घेते आणि फक्त "एक परदेशी" म्हणते, भाषा सांगत नाही. त्यांचे शालेय शिक्षण: ThePrint, The News Minute आणि The Better India म्हणतात की त्यांना औपचारिक शिक्षण नव्हते; Wikipedia म्हणते की त्यांनी लवकर शाळा सोडली; कथा म्हणते औपचारिक शिक्षण नाही. शाळा कधी सुरू झाली: Deccan Herald म्हणते की त्यांनी 1999 मध्ये शाळा बांधली; ThePrint 17 जून 2000 हा तो दिवस सांगते जेव्हा एका मशिदीच्या मदरसा-इमारतीत पहिला वर्ग सुरू झाला, जो स्थानिक आमदाराने 28 विद्यार्थ्यांसाठी सुरू करून दिला, आणि पहिले शिक्षक धर्मस्थळ ग्रामीण विकास प्रकल्पाकडून होते; कथा 2000 आणि 28 मुले घेते, जे Deccan Herald देखील शाळेच्या सुरुवातीसाठी देते. 7 किमी अंतर,

नेत्यांकडे दोन वर्षे मागणे, इयत्ता 1 ते 5 साठी 2001 ची इमारत, 2005 मध्ये इयत्ता 6, 2010 मध्ये इयत्ता 10 चे पहिले विद्यार्थी, अतिरिक्त जमीन आणि 14 जून 2012 रोजी उद्घाटन झालेली हायस्कूलची इमारत (मुख्याध्यापक लक्ष्मण पुडुवल) ThePrint कडून आहेत. The News Minute म्हणते की 2008 मध्ये न्यूपडुपू येथे एक सरकारी उच्च प्राथमिक शाळा तयार झाली आणि हजब्बा परिसर झाडत आणि मुलांसाठी पाणी उकळत; 2008 ची तारीख ThePrint च्या कालरेषेशी जुळत नाही, म्हणून कथा ती वापरत नाही. बचत: Deccan Herald त्याला “Rs 150 प्रतिदिन ही अल्प बचत” म्हणते; ThePrint म्हणते की जे वाचवता येईल ते ते वाचवत; ₹150 ही त्यांची रोजची कमाई आहे की रोजची बचत हे स्पष्ट नाही, म्हणून कथा म्हणते “रोज सुमारे ₹150 बाजूला ठेवले” आणि स्रोत सांगते. हजब्बांचे उद्धरण आणि “हा माझा पुरस्कार नाही. हा शाळेसाठी आहे” ThePrint कडून आहेत; अनवाणी चालणे Deccan Herald आणि ThePrint कडून आहे. पद्मश्री जानेवारी 2020 मध्ये जाहीर झाला आणि 8 नोव्हेंबर 2021 रोजी प्रदान झाला (The News Minute, Deccan Herald); कथा विलंबाचे कोणतेही कारण देत नाही. हरेकळामध्ये महाविद्यालयाची त्यांची विनंती Deccan Herald कडून आहे; अनेक मुले इयत्ता 10 नंतर शिक्षण सोडतात कारण उच्च संस्था शहरात आहेत, हे The News Minute कडून आहे. Deccan Herald असेही म्हणते की त्यांची जीवनकथा तीन विद्यापीठांच्या (दावणगेरे, कुवेम्पू आणि मंगळूर) अभ्यासक्रमात आहे आणि ते ‘अक्षर संत’, म्हणजे अक्षरांचा संत, म्हणून ओळखले जातात; कथा दोन्ही घेते आणि पहिल्याचा स्रोत सांगते. YourStory उघडता आले नाही (403). पिन मंगळुरू दाखवतो. “आमचं मत” असलेल्या ओळी आमचं स्वतःचं विश्लेषण आहे. बाकी सर्व माहिती वरील स्रोतांमधून घेतली आहे.